

ŽIVOTNÍ JUBILEUM PROF. ING. BOHUMÍRA VOVSA, DR.Sc.

Jubilant se narodil v roce 1924 v Praze. Maturitu složil jednak na Masarykově reálce v roce 1942 a jednak na abiturientním kurzu na Vyšší průmyslové škole v roce 1945. Fakultu inženýrského stavitelství absolvoval v dubnu 1948. Poté pracoval krátce ve vznikajících stavebních závodech a nastoupil dvouletou vojenskou službu.

V roce 1950 začal Ing. Voves pracovat ve výzkumném ústavu Ministerstva stavebnictví, v oboru předpjatého betonu. Řešil základní technologické a teoretické otázky, které využil při projektování konstrukcí z předpjatého betonu, např. mostů přes Oravskou přehradu, přes Berounku v Berouně, typizovaných mostních konstrukcí řady MPN a MPD, jeřábových drah a dílců pozemních staveb. Účastí při provádění konstrukcí z předpjatého betonu a zatěžovacími zkouškami zkušebními prvky a prototypů konstrukcí předávaných do provozu získal podklady pro zpracování ČSN 73 2004, platné pro navrhování, provádění a kontrolu konstrukcí z předpjatého betonu. Jako podklad pro řešení potrubí uložených v zemi zpracoval ČSN 72 3129. Usiloval o zavádění nových materiálů např. rychlovažného cementu, pórovitého kameniva z expandované břidlice, patentovaných drátů s visky, předpínacích lan, předpínací tyčové výztuže, kotev, aktivované malty aj. Výsledky tohoto výzkumu zpracoval do technických podmínek. Spolupracoval na Metodických pokynech pro užívání výztuže do betonu a zpracoval Technologická pravidla pro kabelobeton.

Od r. 1966 přešel na Stavební fakultu ČVUT, kde se kromě pedagogické činnosti věnoval nadále výzkumu předpjatého betonu, např. v oborech trvanlivosti, požární odolnosti a chování za velmi nízkých teplot. Další zkoušky a získané poznatky vedly ke zpracování ČSN 73 1251 a ČSN 73 2401 pro navrhování, provádění a kontrolu konstrukcí z předpjatého betonu, ČSN 74 2870 pro ocelové kotvy, ČSN 73 1203 pro navrhování konstrukcí z lehkého

betonu a ČSN 73 6207 pro navrhování mostů z předpjatého betonu.

Po odchodu do důchodu v roce 1989 se Prof. Voves průběžně věnuje projektování např. konstrukcí pozemních a inženýrských staveb z předpjatého betonu, posudkové a znalecké činnosti. Je zkušebním komisařem jmenovaným Ministerstvem stavebnictví, nyní Ministerstvem obchodu, pro předpínání konstrukcí.

Jako tajemník československé sekce FIP a člen komisi FIP se zasloužil o předávání poznatků z oboru předpjatého betonu na mezinárodním poli.

Jeho bohatá publikační činnost je zaměřena převážně na předpjatý beton, 6 knižních publikací, 4 skripta, 170 článků v časopisech a 140 příspěvků ve sborní-

cích. Stále se aktivně zúčastňuje četných betonářských seminářů a konferencí. Trvale je v úzkém styku s praxí a publikačně činný.

Prof. Voves nežije jenom betonem. Po celý dosavadní život se zajímá o domácí i zahraniční kulturní události. Fyzicky i duševně je v mimořádné formě.

Jubilantovi přejeme jménem všech spolupracovníků stálé zdraví a pohodu s řešením problémů zejména v předpjatém betonu.

Prof. Ing. Tomáš Vaněk, Dr.Sc.

... při hodnocení stavebního díla se posuzují tři aspekty, a to řemeslná důkladnost, velkolepost vybavení a rozvržení. Shledá-li se, že dílo je velkolepě vybaveno, bude se chválit stavebník nešetřící stavebním nákladem. Při důkladném provedení dojde uznání přesností stavbyvedoucího. Bude-li se však dílo vyznačovat ladně propracovanými proporčními poměry a souladností poměrových vztahů, bude to slávou architekto-
vovou.

Toho se však se zdarem dosahuje, jestliže je stavitel ochoten přijímat rady i od lidí v oboru pracujících i od neoborníků. Neboť

všichni lidé, nejenom stavitelé, dovedou posoudit, co je dobré. Mezi neoborníky a staviteli je rozdíl v tom, že neoborník nemůže vědět, jak co bude, dokud neuvidí hotové, kdežto stavitel, jakmile si jen dílo v mysli promyslel, má již vyhraněnou představu, jaké svou krásou, účelností a ladností bude, dříve než začne s jeho realizací.

Vitruvius Pollio, Deset knih o architektuře, Kniha šestá, Řím, 20. léta 1. st. př. n. l.